

Delft –een verbonden stad?

Op 23 september vond in de Nieuwe Kerk in Delft de 5^{de} Hugo de Grootlezing plaats. Dit gebeuren was een initiatief van de Raad van Kerken Delft, TOPDelft, Platform Delftse Bruggen en de gemeente. Het thema was De Verbonden Stad. Het ging om de vraag hoe we willen samenleven, terwijl bijvoorbeeld de verschillen tussen wijken en buurten lijken toe te nemen. Na de inleiding door burgemeester Marja van Bijsterveldt presenteerde de hoogleraar Publieksfilosofie mw. Marli Huijer in een helder en duidelijk betoog haar visie op het thema. Hoe komen we tot sociale samenhang in onze steden, en ook in Delft?

Het lijkt er op dat mensen in onze moderne wereld steeds meer op zichzelf leven en los van elkaar. Die “atomisering” kan een gevoel van onveiligheid geven en daar maken autoritaire leiders gemakkelijk gebruik van – die bieden zekerheid.

Eigen muziek, computers, dating via het scherm, tv enzovoort houden mensen binnen. Enerzijds is er dan de groep die vastzitten op een bepaalde plek, anderzijds zijn er mensen met een grote bewegelijkheid. Je hebt “ergens” mensen en je hebt “nergens” mensen.

Dat bedreigt onze sociale samenhang.

Maar die is er in feite wel:

Onze rechtsstaat en onze wetten geven duidelijkheid over wel of niet kan en moet. We leven in een veelheid van onderlinge afspraken. Wel is burgerschap een nodig vak in het onderwijs om hiervan bewust te zijn en ernaar te handelen. We moeten die rechtsstaat ook zelf vormgeven.

In de publieke sfeer, bijvoorbeeld het verkeer, is er een veelheid van afspraken en voorzieningen, die ons gezamenlijk bezit zijn en die ons ten dienste staan.

Wijken en buurten kunnen anderzijds ook veel cohesie betekenen. Dan moet je oppassen met geforceerde doorstroming van bovenaf. Belangrijk is differentiatie, zodat jong en oud, rijk en arm niet apart maar door elkaar heen wonen.

Wezenlijk zijn de mogelijkheden voor onderling contact. Mensen moeten de kans hebben de held van hun eigen verhaal te zijn.

De verbinding moet niet alleen onderling tot stand komen, maar ook naar verleden en toekomst: grote plannen wortelen in het verleden en wijzen naar de toekomst.

Om verbinding tot stand brengen, moeten mensen daartoe in staat gesteld worden en gefaciliteerd worden. Buurthuizen, kerken, bijeenkomsten als deze, gezamenlijke acties enz. zijn dus belangrijk. Vaak moeten mensen over een drempel heen. Om de afwachtende houding te verminderen, is het belangrijk dat mensen tevoren kunnen zien, wat ze van een activiteit uiteindelijk kunnen meenemen of krijgen.

Van een gezamenlijke moestuin hou je contacten, maar ook groente over.

Jaap Schouls